

σταυρόν ἐν κιγκλιδώματι. Ὁ Ἀνδρέας Ζαίμης ἔχει μίαν πλάκα ἐνεπίγραφον. Ὁ Ὀδυσσεύς Ἀνδροῦτσος ἐν τρόπαιον ἐπὶ στήλης. Ὁ Κοραῆς ἐν περιφανέστατον μαυσωλεῖον. Ὁ Κολοκοτρώνης... οὐδ' ἓνα ξύλινον σταυρόν !

Χωρίσατε λοιπὸν ταχέως τὸν τάφον Του ἐκ τῶν ὀστέων τῶν οἰκείων. Αὐτὸς δὲν σᾶς ζητεῖ χρυσὸν καὶ πολυτέλειαν. Ἐκριζώσατε τὴν μικρὰν ἐκείνην κυπάρισσον, ἣν ἀτόπως ἐφύτευσαν, ὡς σύμβολον τοῦ θανάτου, ἐπὶ τῶν ὀστέων του. Κτίσατε ἓνα ἀπλοῦν, φυσικὸν καὶ ὑψηλὸν βράχον, συμβολίζοντα τὸ ὄνομα, τὸ δημιούργημα καὶ τὸν χαρακτήρᾳ Του καὶ ἐπιγράψατε δύο λέξεις : « Ὁ Γέρωσ τοῦ Μωρηᾶ »...

Φυτεύσατε δ' εἶτα ἑκατέρωθεν τοῦ βράχου μίαν δάφνην καὶ ἓνα φοῖνικα, ἵνα τὸν σκιάζουσι ἑσσεῖ, καὶ εἰς τὸν σεμνὸν αὐτὸν περίβολον τῆς Δόξης σπεύδετε ἐνίοτε ἐν ἑορτασίμῳ περιβολῇ, ἵνα χαιρετίζητε τῆς πατρίδος τὸν Μέγαν Θεόδωρον.

Ἐκεῖνος δὲν ζητεῖ παρ' ἡμῶν δάκρυα. Δὲν εἶνε νεκρὸς Ἐκεῖνος. Εἶνε Πηγὴ Ζωῆς, ἐξ ἧς ὀφείλομεν διηνεκῶς ν' ἀντλῶμεν, ἂν εἴμεθα Ἕλληνες...

ΤΑΚΗΣ ΚΑΝΑΛΩΡΟΣ

Ἄπειλὴ ἐπαίτου

Ὁ ἐπαίτης. — Δόσε μου, Κύριε, ἴλιγη βοήθεια, γιατί ... θὰ κάμω πρᾶγμα ποῦ δὲν τῶκαμα ποτέ μου ...

Ὁ φιλόανθρωπος. — Καὶ τί θὰ κάμης ;

Ὁ ἐπαίτης. — Νά ! θ' ἀναγκασθῶ νά... πιάσω καμμιά δουλειά !...